

РЕШЕНИЕ

№ ...38

гр. С., 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ...3 СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Н.Н.Ч.

при участието на секретаря ЛИЛИЯ П. ПЕТКОВА
като разгледа докладваното от Н.Н.Ч. Гражданско дело № 202....0.483.2 по описа за 202. година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 4.0, ал. ., т. 2 КЗ от ЗАД „Б.В.И.Г.“ АД против С.О. за заплащане на сумата 432,40 лв., представляваща изплатеното по застраховка „каска“ обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 26.04.202. г. в гр. С. на кръстовището на бул. Б.ш. и ул. А.Е., от виновно противоправно поведение, изразяващо се в необезопасяване и необозначаване на дупка на пътното платно, от страна на длъжностни лица, чиито възложител е ответника, ведно със законната лихва върху главницата от предявяване на иска, както и при условията на евентуалност обратен иск по реда на чл. 2.9, ал. 3 ГПК, с правно основание чл. 82, вр. чл. 2..8 ЗЗД, от ответника С.О. против „ФИРМА“ ЕООД за заплащане на сумата в размер на 432,40 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди във вр. с ПТП настъпило на 26.04.202. г. в гр. С. и щета № .., вследствие неизпълнение за абонаментен договор за поддръжка на бул. Б.ш. и ул. А.Е., ведно със законната лихва от дата на подаване на исковата молба – 20.08.202. г. до окончателното изплащане.

Ищецът по главния иск твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществено застраховане по застраховка „каска“, е настъпило събитие – застрахованият автомобил попаднал в необезопасена дупка на пътното платно в гр .С., на кръстовището на бул. Б.ш. и ул. А.Е., в причинна връзка с което са причинени щети на автомобила; твърди, че

щетите са на стойност 432,40 лв., като поддържа да е изплатил застрахователно обезщетение в този размер чрез плащане. Твърди, че ответникът носи гражданска отговорност за обезщетените вреди, както и разноските за определянето им, тъй като има задължение да поддържа в изправност пътното платно, което е част от републиканската пътна мрежа, съответно да вземе мерки за обезопасяването на опасности по него.

Ответникът е депозирал отговор в законоустановения срок. Оспорва исковете като неоснователни. Оспорва наличието на покрит риск, механизма на ПТП, причинната връзка и настъпилите вреди, както и представените от ищеца писмени доказателства. Твърди съпричиняване.

По обратния иск С.О. твърди, че е налице сключен с „ФИРМА” ЕООД договор № ..3..0...20.9г., като дружеството не е изпълнило задълженията си по него за поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения, като е извършило некачествен ремонт на пътя. Претендира разноски.

Ответникът по обратния иск „ФИРМА” ЕООД признава претенцията на С.О.. Представя преводно нареждане от .6..2.202. г., с което е заплатил на о.та главница 432,40 лв. и законна лихва .4,4. лв. Счита, че не е дал повод за завеждане на делото, тъй като не е бил поканен извънсъдебно да погаси ищцовата претенция. Ето защо моли, да не бъдат възлагани разноски в негова тежест.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. .2 и чл. 23.., ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

По иска по чл. 4.0, ал. ., т. 2 КЗ вр. чл. 49 и чл. 4.. 3ЗД в тежест на ищеца е да докаже, че е налице валиден застрахователен договор, в периода на застрахователно покритие на който и вследствие противоправно поведение на лица, чийто възложител е ответникът, е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска и за което в изпълнение на договорното си задължение е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди.

По делото е безспорно, че ищецът е бил застраховател по имуществена застраховка Каско на л.а. М., рег. № .. към датата на процесното ПТП, като след заявена щета е заплатил застрахователно обезщетение в размер на 432,40

лв.

По време на действието на този договор е настъпило застрахователно събитие - на 26.04.2022. г. в гр. С. на кръстовището на бул. Б.ш. и ул. А.Е., л.а. М., рег. № .. е попаднал в необезопасена и необозначена дупка на пътното платно - ПТП по смисъла на §6, т.30 ЗДвП, от което по застрахованото МПС са били нанесени вреди.

Съществуването на дупка на пътното платно и настъпването на вредите по твърдения в исковата молба начин се установяват от събраните по делото писмени доказателства. Съгласно заключението на автотехническата експертиза описаните от ищеца вреди са в причинна връзка с попадането на автомобила в дупката на пътя, поради което и съдът приема за доказана по делото причинно –следствена връзка между обезщетенията от ищеца вреди и неизпълнението на ответника на задължението му да поддържа пътя в състояние, годно за безопасната му експлоатация, като изплатеното от ищеца обезщетение не надвишава действителния им размер по средни пазарни цени – ..4..,66 лв., поради което и с изплащането му ищецът е встъпил в правата на увреденото лице до размера на платената сума 432,40 лв.

Съдът не споделя доводите на ответника, че при определяне на обезщетението следва да се съобрази овехтяването на новите части, съобразно експлоатационния период на процесното съоръжение. Съгласно чл. 40.. КЗ застрахователят дължи обезщетяване на действителните вреди, причинени на застрахованото от него имущество, в рамките на застрахователната сума. В чл. 386, ал. 2 КЗ е посочено, че застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. Т.е. обезщетението следва да осигури възстановяване на имуществото във вида, в който то се е намирало преди настъпването на събитието, покрит риск по договора, включително и при спазване изискванията за запазване на гаранционните условия, ако такива са приложими по отношение на същото. Съобразно чл. 400 КЗ застрахователната сума не може да надвишава действителната /при пълна обезвреда/ или възстановителната /при частична обезвреда/ стойност на имуществото, като за действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, а за възстановителна стойност се смята цената за възстановяване на имуществото от същия вид, в това число всички присъщи

разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Според съдебната практика, обективирана в решение № ..2/08.07.20.0 г. по гр.д. № 6..2/2009 г., I т.о., постановено по реда на чл. 290 ГПК при съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователно обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие - деликвентът/застрахователят дължи обезщетение за действителните вреди без да се отчита овехтяване. Респективно няма основание да се приеме, че ремонтът следва да се извърши с части, различни от оригиналните, освен ако не се установи, че съществуват такива със същите технически характеристики и качество или пазар на употребявани оригинални части.

По делото е установен сложния фактически състав на регресното вземане в хипотезата на чл. 4.0, ал. ., т. 2 КЗ, а именно: ./ наличието на валиден договор за имуществено застраховане с увредения и плащането по него на обезщетение за настъпили вреди; и 2/ наличието на предпоставките за ангажиране на отговорността на ответника по чл. 49 ЗЗД като възложител не за активно поведение на неговия изпълнител, а за бездействие-неизпълнение на задължение за осъществяване на действие по поддържане на пътя.

Неоснователно е възражението на ответника, че процесното ПТП не представлява покрит риск. Видно от представената застрахователна полица от .0.06.20... г., сключеният застрахователен договор е от вида „Каско Стандарт” с покритие „Пълно каско”. Следователно, за него са приложими Общите условия на ЗАД „Б.В.И.Г.”, представени по делото. Видно от ОУ /стр. 6/, по Клауза „Пълно каско” застрахователят покрива щети, причинени от застрахователно събитие, посочено в клауза „Пожар, природни бедствия, ПТП и злоумишлени действия”, както и някои допълнително покрити рискове. На свой ред, последната клауза препраща към клауза „Пожар, природни бедствия и пътнотранспортни произшествия /ПТП/ на МПС”. Тази клауза съдържа приложимата дефиниция на „ПТП” /стр. 6, раздел I/ – „ПТП е събитие, възникнало в процеса на движение на пътно превозно средство и е предизвикало /в това число/ повреда на пътното превозно средство. Процесната повреда на гума на автомобила е настъпила по време на движението му, в резултат на пропадане на гумата в дупка на пътното платно. Следователно, настъпилото събитие, което е предизвикало повреда на

процесното МПС и причинило имуществената вреда, е именно пътно-транспортно произшествие по смисъла на Общите условия на Застрахователя. По силата на Общите условия, Клаузата „Пълно каско” предвижда покриване от застрахователя на щети, причинени от изрично изброени застрахователни събития, като в това число попадат и пътно-транспортни произшествия. Доколкото в раздел „Изключения” /стр. 2, раздел X/ не фигурират повреди по гуми, настъпили в резултат на ПТП, то по аргумент за противното следва да се приеме, че събитие като процесното представлява покрит риск.

Ответникът С.О. не спори, че пътят, на който е реализирано произшествието е общинска собственост, управлява се и се поддържа от о.та, поради което и последната отговаря за неговата изправност съгласно чл. 3., ал. . от Закона за пътищата. О.та не е осъществила законовите си задължения по отстраняване на локални повреди по настилката и пътните принадлежности, причинени от нормалната експлоатация на пътя по смисъла на чл. 47, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за пътищата, вследствие на което са настъпили вреди по процесния автомобил, което от своя страна е предпоставка за ангажирането на отговорността ѝ по чл. 49 ЗЗД.

По изложените съображения съдът намира предявения иск за основателен, който следва да бъде уважен до пълния предявен размер 432,40 лв.

На ищеца се дължи и законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – 20.08.202. г. до окончателното ѝ изплащане.

По предявения по реда на чл. 2.9, ал. 3 ГПК обратен иск с правно основание чл. 82, вр. чл. 2..8 ЗЗД, същият принципно е основателен. Липсата на ремонт, респективно наличието на некачествен ремонт на уличната настилка, довел до компрометирането ѝ и увреждане на преминаващи автомобили, ангажира и отговорността на "ФИРМА" ЕООД, включително и съгласно чл. 20, ал. 3 от договора със С. о. /л. 69 по делото/. Дължимостта на сумата е призната изрично от страна на третото лице-помагач. „ФИРМА“ ЕООД е заплатило на С.О. претендираната сума в размер на 446,2. лв. на .6..2.202. г. Сумата включва размера на предявения главен иск – 432,40 лв., както и законна лихва в размер на .4,4. лв. за периода от датата на първоначалния иск до датата на плащането. Предвид нормата на чл. 23., ал. 3 ГПК съдът следва да съобрази правопогасителния ефект на извършеното в

хода на процеса погашение. Доколкото претендираната сума е изплатена изцяло на С. о. /л. 20 по делото/, то обратният иск подлежи на отхвърляне поради плащане в хода на процеса.

При този изход на спора право на разноски по главния иск възниква за ищеца, комуто следва да се присъдят на основание чл. 78, ал. 1 ГПК разноски в размер на 100 лв. за държавна такса, 300 лв. за депозит за вещо лице и 360 лв. за адвокатско възнаграждение, съгласно представен списък по чл. 80 ГПК. По отношение на внесения депозит за свидетели, предвид заличаването на същите и несъбирането на свидетелски показания по делото, то след влизане на крайния съдебен акт в сила ищецът може да поиска с нарочна молба с посочена банкова сметка възстановяване на внесения депозит за разпит на свидетели.

По обратния иск с оглед извършеното плащане в хода на процеса от значение за приложението на чл. 78, ал. 2 ГПК е поведението на ответника /арг. решение № 8.. от 29.0...20.4 г. по гр. д. № ...96/20.3 г. на IV г. о. на ВКС/. Ответникът по обратния иск „ФИРМА“ ЕООД не е канен извънсъдебно да заплати на С.О. сумата, която е претендирана от „Б.В.И.Г.“ АД, като дружеството е заплатило претенцията по обратния иск в първия възможен момент, още преди да получи препис от обратната искова молба и да започне да тече срока за отговор по чл. 3. ГПК. При предявен регресен иск ответникът изпада в забава след покана, като преди да бъде поканен, ответникът не дължи нищо и не може да даде повод за завеждане на делото /арг. определение № 60228 от 04.06.202. г. по ч. гр. д. № 9.6/202. г. на III г. о. ВКС и определение № 646 от 7....20.7 г. по ч. т. д. № 2..6../20.7 г. на II т. о. на ВКС/. Претенцията на С.О. касае регресна претенция за евентуални имуществени вреди, поради което плащането в срока за отговор по обратния иск и след първата покана за това /каквато роля играе исковата молба/, преди възникването изобщо на задължение спрямо ищецът по главния иск, освобождава ответникът по обратния иск от отговорността за разноски съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 2 ГПК. Ето защо разноските по отношение на предявения обратен иск следва да останат в тежест на С. о..

По делото липсват доказателства за направата на разноски от страна на ответника по обратния иск.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С.О., с адрес на управление: гр.С., ул. „М.” № 33 да заплати на „Б.В.И.Г.“ АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. С., пл. „П.“ № .. на основание чл. 4.0, ал. ., т. 2 КЗ вр. чл. 49 и чл. 4.. ЗЗД сумата 432,40 лв., представляваща изплатеното по застраховка „каско” обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 26.04.202. г. в гр. С. на кръстовището на бул. Б.ш. и ул. А.Е., от виновно противоправно поведение, изразяващо се в необезопасяване и необозначаване на дупка на пътното платно, от страна на длъжностни лица, чиито възложител е ответника, ведно със законната лихва върху главницата от датата на исковата молба – 20.08.202. г. до окончателното ѝ изплащане и на основание чл.78, ал.. ГПК сумата 7.0 лв. разноси по делото.

ОТХВЪРЛЯ предявения от С.О., с адрес на управление: гр. С., ул. „М.” № 33, срещу "ФИРМА" ЕООД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. П., ж.к. „Ц.“, ул. „К.“ № ., обратен иск за заплащане на сумата в размер на 432,40 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди във вр. с ПТП настъпило на 26.04.202. г. в гр. С. и щета № .., вследствие неизпълнение за абонаментен договор за поддръжка на бул. Б.ш. и ул. А.Е., ведно със законната лихва от дата на подаване на исковата молба – 20.08.202. г. до окончателното изплащане, при условие, че С.О. от своя страна е платила същите суми на „Б.В.И.Г.“ АД, поради плащане на претендираните суми по обратния иск в хода на процеса.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____